

- 39 Распрострѣ облакъ да покрыва людіе-тъ си,
И огнь да имѣ свѣти ношѣ.
- 40 И скажѣ, и донесе имѣ прѣпелицы:
И съ небесенъ хлѣбъ гы насыти.
- 41 Раствори камыкъ-тъ, и изверѣхѣ воды,
Потекохѣ рѣкы въ безводны-тъ мѣста.
- 42 Защото поменѣ свато-то свое слово,
Камъ Авраама рабъ-тъ си:
- 43 И изведе людіе-тъ си съ веселіе,
Избранны-тъ си съ радость:
- 44 И даде имъ земли-тъ на народы-тъ,
И наслѣдихѣ трѣдъ-тъ на племена-та:
- 45 За да пазятъ неговы-тъ повелѣніѣ,
И да съвършаватъ законы-тъ мѣ. Аллелѣѣ.

ПСЯЛОМЪ 106. (по Слав. рѣ.)

Аллелѣѣ.

- 1 СЛѢВѢТѢ Господа, защото є благъ:
Защото милость-та мѣ є въ вѣкы.
- 2 Кой може да искаже могущество-то Господне,
Да направи да сѣ чыятъ вси чы-тъ неговы хвалы?
- 3 Блажени които пазятъ правосудіе,
Которы правятъ правдѣ на всако врѣме.
- 4 Помени ма, Господи, въ благоволеніе-то си къмъ
людіе-тъ си:
Посѣти ма съса спасеніе-то си:
- 5 За да гледамъ добро-то на избранны-тъ твои,
За да сѣ веселихъ въ веселіе-то на народъ-тъ ти,
За да сѣ хвалихъ съ твое-то наслѣдіе.
- 6 Съгрѣшихмы ный и отци-тъ ни:
Беззаконіе и нечестіе направихомы.
- 7 Бащи-тъ ни въ Египетѣ не разсмѣхѣ твои-тъ чюдеса:
Не поменяхѣ много-то твои милости,
И противихѣ сѣ при море-то, при Червено-то море.